

Ivan Pavić

Bećarine 2000.-2010.

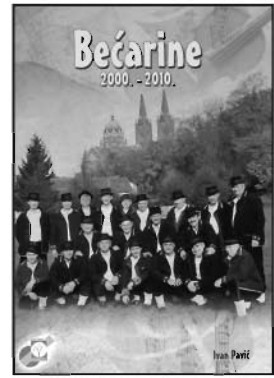
Kulturno-umjetničko društvo TENA Đakovo

Đakovo 2010., str. 176

Vrlo se rijetko dogodi u Slavoniji i Baranji, pa i u Hrvatskoj, da neka pjevačka skupina svoju desetu obljetnicu djelovanja obilježi kao što je to učinila Muška vokalna skupina Bećarine iz Đakova. Svojih vrlo uspješnih deset godina rada u području folklornog a cappella pjevanja obilježili su zaista impresivno. Slavljenički koncert, na kojemu je predstavljen njihov četvrti nosač zvuka i promotivni video spot, bio je lijepo osmišljen i kvalitetno izveden. No ipak, kruna svega bilo je izdavanje knjige Ivana Pavića „Bećarine 2000.-2010.“

Nakon uvodnih riječi gradonačelnika Zorana Vinkovića i dr.sc. Enrika Merdića, te samoga autora, uslijedio je kronološki prikaz događanja od utemeljenja skupine do početka studenog 2010. godine. Kao član skupine i sudionik većine događanja, autor se s pravom odlučio za ovakav način pisanja. Tako pratimo mjesta gdje su Bećarine nastupale (Hrvatska i inozemstvo), koje su pjesme pjevali i čiji su ih članovi izvodili.

Bećarine su gotovo redoviti sudionici smotri a cappella pjevanja Đakovštine, Slavonije, Baranje i zapadnog Srijema, te završnih smotri Alaj pjevam i pjevati znadem u Slavonskom Brodu. Često su sudjelovali na Đakovačkim vezovima i Vinkovačkim jesenima, te drugim folklornim smotrama i manifestacijama. Gostovali su, što samostalno ili kao pratnja poznatim pjevačima, u programima Hrvatskog radija i televizije, te drugih medija. Nastupali su na festivalu Zlatne žice Slavonije u Požegi. Pjevali su na božićnim, uskršnjim i drugim misnim slavljinama u đakovačkoj katedrali te na godišnjim koncertima KUD-a Tena. Nastupali su i pjevali na raznim kulturnim, društvenim i političkim zbivanjima u Đakovu, Đakovštini, našoj županiji, Slavoniji i Baranji... Održali su i nekoliko samostalnih koncerata. Bećarine su razvile prijateljsku suradnju s nekoliko društava i pjevačkih skupina.

Sloga, prijateljstvo, marljivo vježbanje i održavanje redovitih proba, te stručni rad (prof. Drenjančević i prof. Radičević), doveli su Bećarine u sam vrh među izvođačima slavonskih, pa i hrvatskih narodnih pjesama.

Jedan od osnovnih ciljeva njihova okupljanja i rada bio je od zaborava spasiti i očuvati što više slavonskih narodnih pjesama, osobito onih koje su se pjevale bez pratnje instrumenata (a cappella). Išli su oni i dalje, tako da su iznjedrili nekoliko kvalitetnih novih pjesama čiji su autori sami članovi ili voditelji skupine.

Bećarine su se okušale i u starogradskoj pjesmi. Njihov četvrti nosač zvuka iz tog glazbenog područja, po kvaliteti obrade i izvedbe, jedan je od najboljih koji je snimljen u hrvatskoj diskografiji.

Autor je zabilježio i nekoliko anegdota s nastupa i druženja članova, te na taj način dao i duhovitu crtu ovom simpatičnom izdanju.

Dakako da bez fotografija ovakva knjiga ne bi bila potpuna, a u njoj ih je znatan broj i to vrlo kvalitetnih. Ovjekovječeni su svi koji su pjevali, mnogobrojni nastupi, putovanja, druženja... Na samom kraju su bilješke o glazbenim voditeljima, popis članova, pogovor urednika, te bilješka o autoru.

Autor je, u suradnji s uređivačkim odborom, urednikom i nakladnikom, na vrlo jednostavan i čitljiv način opisao deset godina djelovanja Muške vokalne skupine Bećarine, te su na taj način svi skupa dali značajni i neizbrisivi doprinos đakovačkoj, slavonskoj i hrvatskoj glazbenoj kulturi i narodnoj baštini.

Adam Pavić